

hævet, saa er det virkelig at købe en Stats-Procentstat for dyrt. Men saa vil man vel sige: Vi skulle jo dog have en Skat, og det kan ikke gaae an at udsætte den saaledes Aar for Aar. Jeg siger da: Lad os hellere beholde Loven af 25de Juli 1867. Jeg er ganske vist ikke nogen synderlig Ven af denne Skat, men der er dog det Gode ved den, at Befolkningen har den Bevidsthed, at den kun er midlertidig, og det er altid et stort Gode, naar den Enkelte liden, at han veed, at hans Lidelse kan faae en Ende, og det er naturligviis Noget, der udtales, at denne Lidelse vil faae en Ende ved at vedtage det af Ministeren først forelagte Forslag for iaar, nemlig Skatten af 25de Juli 1867, saa at, hvor mange Ulemper denne Skat end kan have, vil jeg foretrække at beholde den eet Aar længere for at tage det af Fleertallet forelagte Udkaft, netop fordi jeg har den Visshed, at hiint faaer dog en Ende. Alle de Vanffeligheder og Besværligheder, som den sidste ærede Taler nævnte, skal jeg ikke opholde mig ved. Han nævnedes som Exempel paa Skattens Dyrhed Toldbetaten og anstillede en Sammenligning, idet han sagde, at Toldbetsatningen koster vel saadan omtrent en Tolvtedeel i Opkrævning. Sa det er ganske rigtigt; men skulle vi see, hvad Toldbetsatningerne faae, saa faae de jo i Virkeligheden efter den ærede Ministers Forslag kun 524,000 Rd. og saa 50,000 Rd. i Contoirhold; men det bliver jo kun omtrent en Ottendedeel af det Beløb, der kommer ind igjennem Tolden, og her er der dog ikke Tale om det vidtløftige Apparat af Bygninger eller Sligt, saa man seer, at det, som Skattecommissairerne skulle have, er i Virkeligheden forholdsviis meget mere end det, som Toldbetsatningerne faae. Men hvad der endelig er for mig den allervæsentligste Grund til at stemme imod Fleertallets Forslag og for Mindretallets motiverede Dagsorden, er, at der i Fleertallets Forslag ingen Forskjel er gjort mellem Formue og Indtægt, og det kan jo ikke nægtes, at der er en betydelig Forskjel paa, enten jeg staaer med en Capital af 10,000 Rd., eller jeg har en Indtægt, der svarer til Renten heraf, ved mine Hænders Gjerning eller paa anden Maade. I

det ene Tilfælde har jeg kun, hvad man kalder fra Haanden i Munden, og kan ikke efterlade mine Børn Noget, i det andet Tilfælde derimod staaer jeg med en Capital til mine Børns Raadighed og kan gjøre Forskud, hvor det kræves. Det er for mig den allervæsentligste Grund til at stemme imod Fleertallets Forslag. Endelig forekommer det mig ogsaa, at Mindretallets udviklede Regler langt bedre stemme med Grundlovens Aand, nemlig i dens § 91, hvor der er Tale om den kommunale Selvstyrelse. Det forekommer mig slet ikke, at Fleertallets Forslag vil udvikle denne Selvstyrelsesaand, som vi dog Alle sætte saa stor Pris paa. Det vil derimod Mindretallets Forslag gjøre; det vil udvikle Selvstyrelsens Aand, idet det lægger meget vigtige Ting i Kommunernes Hænder og overlader dem saa omtrent under en vis Control at raade derover, som de kunne, og det er udførligt udviklet af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at der er ingen Fare ved at gjøre det, at man tvertimod, fordi man lægger den kommunale Betsatning til Grund, har en nødvendig Sikkerhed for at faae Indtægten frem; dersom den sættes for lavt, ville naturligviis Mange udelades, og sætter man den for høit, ville selvfølgelig Mange komme og klage og sige: vi bleve tagne med, men vi skulle i Grunden ikke have været med. Altsaa, fordi det udvikler Selvstyrelsens Aand og overlader en Magt til Kommunerne, som de ifølge Grundlovens § 91 have Krav paa, og fordi det fyldstgjør Lovparagrafen i Loven af 6te Juli 1867 § 18 om en kommunal Betsatning, skulle jeg meget gjerne see Mindretallets Forslag vedtaget. Hvad nu selve Skattecommissairerne angaaer, da troer jeg, at, dersom de, hvad visse ærede Medlemmer have talt om, skulle vælges i Skattekrebsen, vil Commissionen blive saa local, at de Goder, man havde ventet skulle opnaaes ved Procentsystemet, i Virkeligheden ville svinde bort, og den samme Uligbed, som der har været i vore tidligere Skattelove, vil vedblive, eller ogsaa vil Commissionen være saa langt fjernet fra de locale Interesser, at den ikke vil have den tilbørlige Indsigt dert og kunne varetage dem. Det vil aldeles ikke være unu-